

eines best. *Bündnisses* Kām. Nītis. 9,2. एकार्यं सम्पुद्दिश्य क्रियां यत्रा-
भिगच्छतः । संकृतप्रयाणास्तु संधिः संयोग उच्चते ॥ Spr. (II) 1407. —
Vgl. वर्ण०, वाक्य०, विष०, संयुक्त०, स्वर०, संयोगिक.

संयोगित adj. = संयोगित Bahr. zu AK. 3,2,41 nach CKDr. संयोगिते
Hariv. 14649 fehlerhaft für तं योगिता, wie die neuere Ausg. liest.

संयोगिन् (von संयोग) adj. 1) *in Contact stehend, unmittelbar ver-
bunden* Kan. 3,1,9. 7,2,19. 9,2,1. Čāmk. zu Brh. Ār. Up. S. 163. यावत्
संयोगि ब्रह्मेत्वादेत्प्रभिः Mārk. P. 78,11. अप्ये वृत्तः कपिसंयोगी न मूले
SIDDHĀNTALAKSHANĀGĀDABLI im CKDr. mit dem geliebten Gegenstande
verbunden (Gegens. विरक्तिन्) Schol. zu Kāvya. 2, 305. — 2) Bez. der
verheiratheten Mitglieder unter den Atita Wilson, Sel. Works 1,204.
die Bed. verheirathet hat das Wort vielleicht auch Verz. d. Oxf. H. 21,
a,12. — 3) *mit einem andern Consonant verbunden, einer der Conso-
nanten in einer Consonantengruppe* P. 1,2,27, Schol.

संयोजन (von पुङ् मित सम्) n. 1) *das Vereinigen* Čat. Br. 11,3,2,2.5.
तेषां चतुर्णां भागानाम् VEDĀNTAS. (Allah.) No. 68. *das Zusammenbringen
mit* (instr.) Daçak. 62, 6. संयोजनमश्चितोः, प्रकृतोः und मित्रावर्त्तायोः:
Namen von Sāman Ind. St. 3, 204, a. 225, b. 229, b. — 2) *fleischliche Ver-
mischung, Beischlaf* Hār. 50.

संयोज्य (wie eben) adj. *in Verbindung zu bringen mit, zu richten
auf:* धर्मे लयात्मा संयोज्यः MBh. 3,13125.

संयोद्धर (von 1. पुङ् मित सम्) nom. ag. *Kämpfer;* s. प्रति०

संयोद्धय (wie eben) n. impers. zu kämpfen MBh. 5,5294.

संयोधकाएक m. N. pr. eines Jaksha R. 7,14,21.

संरक्ष (von 1. रक्ष mit सम्) 1) adj. *hütend, Hüter gaṇa पुरोक्तितादि* zu
P. 5,1,128. Vgl. संरक्षय. — 2) f. आ *Hut, Schutz, Bewachung:* परस्परं
हि संरक्षा राजा राष्ट्रेण चापदि MBh. 12,4757. am Ende eines adj. comp.
सर्वतः कृतसंरक्षा दिवानिशमतन्त्रितः KATH. 107,82.

संरक्षण (wie eben) n. *das Hüten, Schützen, Bewahren* R. 2,32,88.
KATH. 106,184. संरक्षणं कार्यं यत्ततः मूलिकागृहे Mārk. P. 51,107. das
obj. im gen.: ज्ञेतृनाम् M. 6,68. राजा: MBh. 8,2402. Hariv. 1780. 14941.
सताम् (Gegens. वध) Bhāg. P. 3,21,50. 10,50,9. im comp. vorangehend:
भाषी० MBh. 13,2267. लोक० 3538. मित्र० Spr. (II) 876. स्वामिं KATH. 78,128. 91,53. कोशं R. GOR. 1,7,10. श्रद्ध० Bhāg. P. 5,26,36. शेष०
MBh. 1,5049. मष्ट० Verz. d. Oxf. H. 29, b, 1. वेद० PRAB. 86,19. गुरु०
Hariv. 8751. रक्षस्य० PAṄKAT. 129,2. धर्म० JAGN. 1,198. MBh. 3,15848.
Kām. Nītis. 6,8. RAGH. 15,4. स्वशील० R. 5,14,67. *das Bewahren vor
(geht im comp. voran):* ब्रह्मा कार्यं निर्वाते रक्षेद्वैसंरक्षणात् KATH. 33,
131. अनिलकोप० *das Verhüten* Suça. 2,48,13. Comm. zu TS. Prakt. 6, 5.

संरक्षणीय (wie eben) adj. *zu bewachen so v. a. vor dem man sich zu
hüten hat:* पर्मिन्काले निशाचौरै । संरक्षणीयौ तौ R. 4,32,2.

संरक्षित s. u. 1. रक्ष mit सम्. Davon संरक्षितिन् adj. *der gehütet u.s.w.
hat* (mit loc.) gaṇa इष्टादि zu P. 5,2,88.

संरक्षित् (von 1. रक्ष) nom. ag. *Hüter, Bewacher:* संरक्षितस्तो द्वा-
र्यनिरुद्धस्य Hariv. 10221. मत्य० *der sein Wort hält* MBh. 8,3545.

संरक्षय (wie eben) adj. 1) *zu hüten, zu schützen, zu bewachen:* ज्ञातयः
MBh. 5,1465. पाणुवास्त्रं च राष्ट्रं च 10, 711. संरक्षयान्पालयेन्द्राजा 12,
3344. Spr. (II) 327. Hariv. 3216. 8922. संरक्षयश्च वर्णे देवैस्माभिरपि देव-

ता: 10340. PAṄKAT. III, 187. KATH. 62,119. Rāgā-Tar. 5,324. आत्मा
रिपुयः Mārk. P. 27,5. डुर्गाणि Rāgā-Tar. 4,350. कोशा Kām. Nītis. 4,
64. हृषिर् in Acht zu nehmen Suça. 1,47,16. धर्म JAGN. 2,186. शीतल Spr.
(II) 321. वृत्त 6231. — 2) *wovor man sich zu hüten hat* KĀRAKA 8,6.
संघर्ष KATH. 15,142.

संरञ्जनीय (von रञ्ज mit सम्) adj. *woran man seine Freude hat:* धर्म
Bourouf, Intr. 402, N. 2.

संरभ (von रभ् रम् mit सम्) m. 1) *das Anpacken:* बाढ़० MBh. 4,
1056 (°रघ्नी better ed. Bomb.). — 2) *Beißen und Jucken* (einer Wunde
u. s. w.) Suça. 1,53,6. 57,14. 97,6. 304,10. 2,333,6. 334,5. — 3) =
आवेशा, आटोप Trik. 3,2,19. H. 1499. HALJ. 4,37. *innere Aufregung
und ein daraus hervorgehendes ungestümes Gebaren, ein leidenschaft-
liches Auftreten, an den Tag gelegter grosser Eifer:* न संरभेणाभते
त्रिर्वग्म् MBh. 5,1079. समुपागत R. 4,9,1. पत्ति० KATH. 12,115. सत्त्व०
(im Meere) 18,389. 103,6. BHĀG. P. 8,6,24 (Gegens. सात्त्वा). ग्रति० KA-
TH. 123,6. स० adj. 72,2. तमगितं ज्ञेतृम् — संरभं ज्याहु so v. a. setzte
Alles duran MBh. 2,924. चन्द्रान्वयपाविवानो पृथिव्यामाधिपत्यं स्थिरी-
कर्तुमयमस्य संरभम्: PRAB. 4,13. fg. कार्याभ्येषु संरभः स्थेयानुत्साह उ-
च्यते SiH. D. 76,1. किप्तमात्रे कृतो ज्ञेन संरभो ज्यं कियान् KATH. 65,
139. अमूर्ज्ज पात्रासंरभो राष्ट्रे तस्य महाप्रभो: so v. a. man rüstete sich
ernsthaft zu 19,60. अन्योदय्यज्यय० RAGH. 12,92. तदाकार्णन० *ein unge-
stümes Verlangen zu Rāgā-Tar. 1,303. संसरभमगाणि in grosser Hast
so v. a. in aller Kürze SARTADARÇANAS. 37,6. — 4) *Aufwallung, Zorn:*
ताउपिला तपेनापि संरभात् M. 4,166. MBh. 1,986. 4,497. R. 2,23 in
der Unterschr. R. GORR. 1,4,102. 142. 2,6,13. 4,8,40. 17,48. 35,15, 5,
34,11. प्रणिपातप्रतीकारः: संरभो हि महात्मनाम् RAGH. 4,64. KUMĀRAS.
3,76. विरम संरभात् VIHR. 39,113. Rāgā-Tar. 1,297. 2,50. GHAT. 3.
BHĀG. P. 3,2,24. 16,26. 30. 18,16. 4,26,25. 7,1,27. 8,30. °दृष्टि० adj. 8,
10,38. धर्माप० RAGH. 13,85. NĀGĀN. 39,22. अक्षे ममोपरि विषे: संरभो
दारुणो महान् MBh. 3,2562. संरभं निनाय ताम् RAGH. 12,36. ग्रति०
Rāgā-Tar. 1, 67. BHĀG. P. 5,9,19. जातसंरभा R. 1,27,10. स० adj.
PRAB. 112,16. Die Bedeutungen 3) und 4) sind bisweilen schwer
auseinanderzuhalten. — 5) *das Toben* (des Wassers, der Schlacht,
der Leidenschaften); *Heftigkeit, Intensität, hoher Grad:* मुशुव्रतुः शब्दं
तोषसंरभवर्धितम् R. 4,26,5. रणसंरभपरिग्रात् Rāgā-Tar. 3,334. शोक०
R. 2,75,44. R. GOR. 2,11,12. वत्कोप० Rāgā-Tar. 3,22. चित्ता० 6,145.
मन्यु० BHĀG. P. 8,11,45. 7,9,1 (adj. nach dem Comm. = मन्युना आवेशा
यस्य). स्नेह० 4,26,19. प्रेम० 5,8,18. 10,60,30. SPR. (II) 1266. चिरैत्सु-
क्षयसंरभा KATH. 37,184. सत्त्व० *ausserordentlicher Mut* (zugleich un-
gestümes Gebaren der Thiere) 18,389. अवृष्टि० (अम्बुवालू) KUMĀRAS. 3,
48. घूतादन्धर्यसंरभम्: Kām. Nītis. 14,53. — 6) Hariv. 11109 fehlerhaft
für संभार, wie die neuere Ausg. liest; VIHR. 61 vielleicht für आरभ
Anfang.*

संरभणा (wie eben) adj. *aufreizend, Bez. der Lieder* AV. 4,31. fg.
KAU. 14.

संरभिन् (von संरभ) adj. 1) *juckend* Suça. 1,266,6. 2,314,11. — 2)
mit grossem Eisern obliegend: धर्म० MBh. 12,3476. — 3) *zornig* (sowohl
zum Zorn geneigt als auch im Zorn seind) R. 4,6,10 (8 GOR.,) MBh.